

Judikatūras krājums

TIESAS SPRIEDUMS (pirmā palāta)

2013. gada 16. maijā *

Tiesu iestāžu sadarbība civillietās — Īpašā jurisdikcija lietās, kas attiecas uz deliktu vai kvazideliktu — Vairāku personu pārrobežu piedalīšanās vienā un tajā pašā neatļautā darbībā — Iespēja atzīt teritoriālo jurisdikciju atbilstoši darbības, ar kuru kaitējumu nodarījusi cita persona, nevis atbildētājs, izdarīšanas vietai (“wechselseitige Handlungsortzurechnung”)

Lieta C-228/11

par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši LESD 267. pantam, ko *Landgericht Düsseldorf* (Vācija) iesniedza ar lēmumu, kas pieņemts 2011. gada 29. aprīlī un kas Tiesā reģistrēts 2011. gada 16. maijā, tiesvedībā

Melzer

pret

MF Global UK Ltd.

TIESA (pirmā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs A. Ticano [*A. Tizzano*], tiesneši E. Borgs Bartets [*A. Borg Barthet*], Ž. Ž. Kāzels [*J.-J. Kasel*], M. Safjans [*M. Safjan*] (referents) un M. Bergere [*M. Berger*],

ģenerālvokāts N. Jēskinens [*N. Jääskinen*],

sekretāre S. Stremholma [*C. Strömholm*], administratore,

ņemot vērā rakstveida procesu un 2012. gada 5. jūlija tiesas sēdi,

ņemot vērā apsvērumus, ko sniedza:

- *Melzer* k-ga vārdā – *S. Volaric-Huppert, F. Marzillier, G. Guntner* un *W. A. Meier, Rechtsanwälte*,
- *MF Global UK Ltd* vārdā – *C. Gierets, Rechtsanwalt*,
- Vācijas valdības vārdā – *T. Henze*, kā arī *K. Petersen* un *J. Kemper*, pārstāvji,
- Čehijas Republikas valdības vārdā – *M. Smolek* un *J. Vlácil*, pārstāvji,
- Portugāles valdības vārdā – *L. Inez Fernandes*, pārstāvis,
- Šveices valdības vārdā – *D. Klingele*, pārstāvis,

* Tiesvedības valoda – vācu.

— Eiropas Komisijas vārdā – *A.-M. Rouchaud-Joët* un *W. Bogensberger*, pārstāvji,
noklausījusies ģenerālvokāta secinājumus 2012. gada 29. novembra tiesas sēdē,
pasludina šo spriedumu.

Spriedums

- 1 Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir par to, kā interpretēt Padomes 2000. gada 22. decembra Regulas (EK) Nr. 44/2001 par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komercietās (OV 2001, L 12, 1. lpp.) 5. panta 3. punktu.
- 2 Šis lūgums tika iesniegts tiesvedībā starp *Melzer* k-gu un *MF Global UK Ltd* (turpmāk tekstā – “*MF Global*”) par prasību atlīdzināt zaudējumus saistībā ar nākotnes darījumu slēgšanu biržā.

Atbilstošās tiesību normas

Savienības tiesības

- 3 No Regulas Nr. 44/2001 preambulas 2. apsvēruma izriet, ka tās mērķis pareizas iekšējā tirgus darbības interesēs ir ieviest “noteikum[us], lai vienādotu jurisdikcijas kolīziju normas civillietās un komercietās un lai vienkāršotu formalitātes spriedumu ātrai un vienkāršai atzīšanai un izpildei dalībvalstīs, kurām ir saistoša šī regula”.
- 4 Minētās regulas preambulas 11., 12. un 15. apsvērumā ir paredzēts:

“(11) Jurisdikcijas normām vajadzētu būt ļoti paredzamām, un tām būtu jābalstās uz principu, ka jurisdikcijas pamatā ir atbildētāja domicils, un jurisdikcijai vienmēr ir jābūt pieejamai ar šādu pamatojumu, izņemot dažās skaidri noteiktās situācijās, kurās tiesvedības priekšmets vai pušu autonomija garantē citu sasaistes faktoru. Juridiskas personas domicils būtu jānosaka autonomi, lai kopējās normas padarītu pārskatāmākas un novērstu jurisdikcijas kolīzijas.

(12) Papildus atbildētāja domicilam kā jurisdikcijas pamatojumam vajadzētu būt arī citiem jurisdikcijas pamatojumiem, kuru pamatā ir cieša saikne starp tiesu un lietu vai kuru nolūks ir veicināt pareizu tiesvedību.

[..]

(15) Tiesvedības saskaņotas norises interesēs ir jāsamazina paralēlas tiesvedības iespēja un jānodrošina, ka divās dalībvalstīs nepieņem nesavienojamus spriedumus. [..]”
- 5 Konkurences normas ir ietvertas šīs pašas regulas II nodaļā.
- 6 Regulas Nr. 44/2001 2. panta 1. punkts, kas ir II nodaļas 1. iedaļā ar nosaukumu “Vispārīgi noteikumi”, ir izteikts šādi:

“Saskaņā ar šo regulu personas, kuru domicils ir kādā dalībvalstī, neatkarīgi no viņu pilsonības var iesūdzēt attiecīgās dalībvalsts tiesā.”

7 Minētās regulas 3. panta 1. punktā, kurš ietilpst tajā pašā iedaļā, ir noteikts:

“Personas, kuru domicils ir kādā dalībvalstī, var iesūdzēt citas dalībvalsts tiesā vienīgi saskaņā ar šīs nodaļas 2. līdz 7. iedaļā izklāstītajiem noteikumiem.”

8 Regulas Nr. 44/2001 5. panta 1. un 3. punktā, kas ir ietverts II nodaļas 2. iedaļā ar nosaukumu “Īpaša jurisdikcija”, ir paredzēts:

“Personu, kuras domicils ir kādā dalībvalstī, citā dalībvalstī var iesūdzēt:

- 1) a) lietās, kas attiecas uz līgumiem – attiecīgās saistības izpildes vietas tiesās;
- b) šā noteikuma mērķiem un ja vien nepastāv citāda vienošanās, attiecīgās saistības izpildes vieta ir:
 - preču iegādes gadījumā – vieta dalībvalstī, kur saskaņā ar līgumu preces tika piegādātas vai bija jāpiegādā,
 - pakalpojumu sniegšanas gadījumā – vieta dalībvalstī, kurā saskaņā ar līgumu pakalpojums tika sniegts vai bija jāsniedz,
- c) ja nepiemēro b) apakšpunktu, tad piemēro a) apakšpunktu;

[..]

3) lietās, kas attiecas uz neatļautu darbību [deliktu] vai kvazideliktu – tās vietas tiesā[..], kur iestājies vai var iestāties notikums, kas rada kaitējumu [kur kaitējums noticis vai varējis notikt].”

9 Minētās regulas 6. panta 1. punktā, kurš ietilpst tajā pašā iedaļā, ir noteikts:

“Personu, kuras domicils ir kādā dalībvalstī, var arī iesūdzēt:

- 1) ja šī persona ir viens no vairākiem atbildētājiem – tās vietas tiesā, kurā kādam no atbildētājiem ir domicils, ja prasības ir tik cieši saistītas, ka ir lietderīgi tās izskatīt un izlemt kopā, lai izvairītos no riska, ka atsevišķā tiesvedībā tiek pieņemti nesavienojami spriedumi.”

Vācijas tiesības

10 Atbilstoši Civillkodeksa (*Bürgerliches Gesetzbuch*) 830. pantam ar nosaukumu “Līdzatbildīgie un dalībnieki”:

“1) Ja vairākas personas ir nodarījušas kaitējumu, kopīgi veicot neatļautu darbību, tad katra no viņām ir par to atbildīga. Tas tā ir pat gadījumā, kad nav iespējams noteikt, kura no iesaistītajām personām ar savu darbību ir nodarījusi kaitējumu.

2) Kūditāji un atbalstītāji ir līdzatbildīgi.”

Pamatlieta un prejudiciālais jautājums

11 No iesniedzējtiesas nolēmuma izriet, ka *Melzer k-gs*, kura domicils ir Berlīnē (Vācija), telefoniski sazinājās un konsultējās ar [sabiedrību] *Weise Wertpapier Handelsunternehmen* (turpmāk tekstā – “*WWH*”), kuras juridiskā adrese ir Diseldorfā (Vācija). Šī sabiedrība *Melzer k-ga* vārdā atvēra kontu

- biržas brokeru sabiedrībā *MF Global*, kuras juridiskā adrese ir Londonā (Apvienotā Karaliste). *MF Global*, izmantojot šo kontu, pret atbilstošu atlīdzību *Melzer* k-ga vārdā slēdza nākotnes darījumus biržā.
- 12 Laikposmā no 2002. līdz 2003. gadam *Melzer* k-gs atvērtajā kontā ieskaitīja summas kopumā EUR 172 000 apmērā. No šīm summām *MF Global* 2003. gada 9. jūlijā viņam izmaksāja summu EUR 924,88 apmērā. *Melzer* k-gs pieprasa starpību starp šīm summām, proti, EUR 171 075,12, kā zaudējumu atlīdzību.
- 13 *MF Global* aprēķināja *Melzer* k-gam [apkalpošanas] komisijas naudu USD 120 apmērā. *MF Global* paturēja USD 25 un izmaksāja *WWH* starpību USD 95 apmērā.
- 14 *Melzer* k-gs uzskata, ka nedz *WWH*, nedz *MF Global* nesniedza pietiekamus skaidrojumus par riskiem, kas saistīti ar nākotnes darījumiem biržā. Tāpat viņš neesot ticis pienācīgi informēts par vienošanos par slepenu atlīdzību (“*kick-back*” *agreement*), kas noslēgta starp *MF Global* un *WWH*, un no tā izrietošo interešu konfliktu. *Melzer* k-gs uzskata, ka *MF Global* ir atbildīga par zaudējumu atlīdzību par *WWH* tīšu un prettiesisku atbalstīšanu kaitējuma nodarīšanā.
- 15 *Landgericht Düsseldorf* [Diseldorfas apgabaltiesa] uzskata, ka Vācijas tiesu starptautiskā jurisdikcija saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 44/2001 5. panta 3. punktu ir pamatota, jo kaitējums tika nodarīts Vācijā. Finansiālie zaudējumi, kurus *Melzer* k-gs prasa atlīdzināt, tika nodarīti Vācijā, jo iemaksas Londonas kontā viņš veica no Vācijas un zaudējumi tika nodarīti viņa kredītiestādes pārvaldītā konta bilancei.
- 16 Taču iesniedzējtiesa šaubās par savu pašas jurisdikciju saskaņā ar Regulas Nr. 44/2001 5. panta 3. punktu. Tā kā kaitējums tika nodarīts Berlīnē, nevis Diseldorfā, tad izšķirošā vieta ir tā, kurā tika nodarīts kaitējums. Tā kā *MF Global* veic darījumus vienīgi Londonā, tad Diseldorfas tiesu jurisdikcija var tikt balstīta vienīgi uz *WWH* darbībām.
- 17 Saskaņā ar iesniedzējtiesas apgalvoto šāda alternatīva piesaiste kaitējumu, ko nodarīja lidzatlīdzīgas personas vai dalībnieki, izraisošās darbības īstenošanas vietai ir pieļaujama Vācijas civilprocesā un, ņemot vērā *Melzer* k-ga atbilstošos apgalvojumus, ir iespējama arī šajā gadījumā.
- 18 Šādos apstākļos *Landgericht Düsseldorf* nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādu prejudiciālu jautājumu:

“Vai ir pieļaujama alternatīva piesaiste kaitējumu izraisošās darbības īstenošanas vietai, lai noteiktu kaitējuma rašanās vietu, gadījumos, kad runa ir par vairāku līdzdalībnieku pārrobežu piedalīšanos deliktā [...] Regulas Nr. 44/2001 [...] 5. panta 3. punktā minētās jurisdikcijas *ratione loci* delikta gadījumā ietvaros?”

Par prejudiciālo jautājumu

- 19 Ar savu jautājumu iesniedzējtiesa būtībā vēlas noskaidrot, vai Regulas Nr. 44/2001 5. panta 3. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tas ļauj noteikt, pamatojoties uz notikumu, kura dēļ ir radies kaitējums un kura izdarīšanā tiek vainots viens no līdzdalībniekiem, kurš nav lietas dalībnieks, jurisdikciju attiecībā pret citu iespējamo līdzdalībnieku minētā kaitējuma nodarīšanā, kurš savas darbības nav veicis tiesas, kura izskata lietu, teritoriālajā jurisdikcijā.
- 20 Savā nolēmumā iesniedzējtiesa uzskata, ka Vācijas tiesībās ir atzīta šāda iespēja, izmantojot “alternatīvu piesaisti kaitējumu izraisošās darbības īstenošanas vietai”. Tāpēc tā jautā par iespēju minēto normu piemērot *mutatis mutandis* lietā, ko tā izskata.

- 21 Vispirms ir jānorāda, ka iesniedzējtiesa uzskata, ka, neskatoties uz attiecību starp *Melzer* k-gu un *MF Global* līgumisko raksturu, prasība pamatlietā ir balstīta vienīgi uz tiesībām atbildības par deliktu jomā. Tāpēc šajā lietā uzdotais prejudiciālais jautājums ir ierobežots ar Regulas Nr. 44/2001 5. panta 3. punkta interpretāciju.
- 22 Tāpat jāatgādina, ka Regulas Nr. 44/2001 normas ir jāinterpretē autonomi saistībā ar tās sistēmu un mērķiem (skat. it īpaši 2009. gada 16. jūlija spriedumu lietā C-189/08 *Zuid-Chemie*, Krājums, I-6917. lpp., 17. punkts un tajā minētā judikatūra, kā arī 2011. gada 25. oktobra spriedumu apvienotajās lietās C-509/09 un C-161/10 *eDate Advertising* u.c., Krājums, I-10269. lpp., 38. punkts).
- 23 Tam esot precizētam, ir jāuzsver, ka, tikai atkāpjoties no Regulas Nr. 44/2001 2. panta 1. punktā ietvertā pamatprincipa par atbildētāja domicila dalībvalsts tiesu jurisdikciju, šīs regulas II nodaļas 2. iedaļā ir paredzēta virkne īpašās jurisdikcijas piešķiršanas gadījumu, starp kuriem ir arī minētās regulas 5. panta 3. punktā paredzētais.
- 24 Ciktāl tās vietas tiesas jurisdikcija, kurā tika radīts kaitējums vai varēja tikt radīts kaitējums, ir uzskatāma par īpašās jurisdikcijas noteikumu, šis noteikums ir jāinterpretē šauri, nepieļaujot interpretāciju, kas pārsniegtu Regulā Nr. 44/2001 tieši paredzēto [šīs jurisdikcijas piešķiršanas] gadījumu robežas (skat. pēc analogijas iepriekš minēto spriedumu lietā *Zuid-Chemie*, 22. punkts).
- 25 Protams, ka Regulas Nr. 44/2001 5. panta 3. punktā ietvertā frāze “vieta, kur iestājies vai var iestāties notikums, kas rada kaitējumu” attiecas gan uz vietu, kur kaitējums ir materializējies, gan uz vietu, kur iestājies šo kaitējumu radījušais notikums, tādējādi atbildētājs atkarībā no prasītāja izvēles var tikt iesūdzēts vienā vai otrā no šo vietu tiesām (2012. gada 19. aprīļa spriedums lietā C-523/10 *Wintersteiger*, 19. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 26 Šajā ziņā saskaņā ar pastāvīgo judikatūru Regulas Nr. 44/2001 5. panta 3. punktā paredzētais īpašās jurisdikcijas noteikums ir balstīts uz īpaši ciešu saikni starp strīdu un tās vietas tiesu, kur tika radīts kaitējums vai varēja tikt radīts kaitējums, kas pareizas tiesvedības un procesa lietderīgas organizācijas apsvērumu dēļ attaisno jurisdikcijas piešķiršanu šai pēdējai minētajai tiesai (skat. iepriekš minētos spriedumus lietā *Zuid-Chemie*, 24. punkts, kā arī apvienotajās lietās *eDate Advertising* u.c., 40. punkts).
- 27 Delikta un kvazidelikta jomās tās vietas tiesa, kur tika radīts kaitējums vai varēja tikt radīts kaitējums, īpaši strīda priekšmeta tuvuma un pierādījumu iesniegšanas vienkāršības dēļ, parasti ir visvairāk piemērota lietas izskatīšanai (šajā ziņā skat. 2002. gada 1. oktobra spriedumu lietā C-167/00 *Henkel*, *Recueil*, I-8111. lpp., 46. punkts, un iepriekš minēto spriedumu lietā *Zuid-Chemie*, 24. punkts).
- 28 Tā kā viena no piesaistes faktoriem, kādi ir atzīti iepriekš šī sprieduma 25. punktā atgādinātajā judikatūrā, identificēšana līdz ar to ļauj noteikt to kompetento tiesu, kura objektīvi vislabāk var novērtēt, vai ir izpildīti personas, pret kuru celta prasība, atbildību veidojošie nosacījumi, tad atbilstošajam piesaistes faktoram ir jābūt tiesas, kurā ir celta prasība, [teritoriālajā] jurisdikcijā (šajā ziņā skat. 2012. gada 25. oktobra spriedumu lietā C-133/11 *Folien Fischer* un *Fofitec*, 52. punkts).
- 29 Šajā ziņā ir jākonstatē, ka uzdotais jautājums attiecas nevis uz vietas, kur kaitējums ir noticis, identificēšanu, bet gan, kā ģenerāladvokāts ir norādījis secinājumā 40. punktā, uz jēdziena “vieta, kur ir noticis šo kaitējumu izraisījušais notikums” interpretāciju situācijā, kad juridiskā persona, pret kuru celta prasība iesniedzējtiesā, tiek vainota nevis darbībā, ko tā ir izdarījusi šīs tiesas [teritoriālajā] jurisdikcijā, bet gan darbībā, ko, iespējams, ir izdarījusi cita persona.
- 30 Tādos apstākļos, kādi ir aprakstīti iesniedzējtiesas nolēmumā, kuros tikai pret vienu personu no vairākiem iespējamajiem līdzdalībniekiem apgalvotā kaitējuma nodarīšanā ir celta prasība tiesā, kuras teritoriālajā jurisdikcijā šī persona nav veikusi nekādas darbības, principā trūkst piesaistes faktora, kas būtu balstīts uz atbildētāja izdarītās darbības vietu.

- 31 Šādos apstākļos iesniedzējtiesai, kurā celta prasība, lai tā varētu atzīt savu jurisdikciju saskaņā ar Regulas Nr. 44/2001 5. panta 3. punktu, ir jānoskaidro, kāpēc notikums, kura rezultātā tika nodarīts kaitējums, tomēr ir jāuzskata par notikušu tās teritoriālajā jurisdikcijā. Tam būtu nepieciešams līdzīgs vērtējums tam, kāds jāveic, lai izvērtētu strīda būtību jau jurisdikcijas noteikšanas stadijā.
- 32 Varētu rasties jautājums, kādos apstākļos situācijā, kad ir iesaistīti vairāki līdzdalībnieki, vienas no šīm personām izdarītajās darbībās var vainot citus, lai pret šiem pēdējiem minētajiem varētu celt prasību tajā tiesā, kuras teritoriālajā jurisdikcijā šīs darbības ir tikušas veiktas. Tā kā valstu tiesību sistēmās nav vienota jēdziena un Eiropas Savienība pieļauj šādu apsūdzību, tad tiesa, kurā ir celta prasība, droši vien atsauksies uz savas valsts tiesībām.
- 33 To pierāda fakts, ka alternatīvā piesaiste kaitējumu, ko ir nodarījusi cita persona, nevis tā, pret kuru iesniedzējtiesā ir celta prasība, izraisošās darbības īstenošanas vietai ir balstīta uz Vācijas tiesību normām civiltiesiskās atbildības jomā, proti, uz Civilkodeksa 830. pantu.
- 34 Valsts tiesību jēdzienu izmantošana Regulas Nr. 44/2001 kontekstā starp dalībvalstīm radītu atšķirīgus risinājumus, kas apdraudētu šajā regulā izvirzīto mērķi vienādot noteikumus par jurisdikciju, kā tas izriet no šīs regulas preambulas 2. apsvēruma (skat. pēc analogijas 2013. gada 7. februāra spriedumu lietā C-543/10 *Refcomp*, 39. punkts).
- 35 Turklāt risinājums, kas piesaistes faktora identificēšanu padara atkarīgu no valsts materiālajās tiesībās paredzēto novērtēšanas kritēriju izpildes, būtu pretrunā tiesiskās noteiktības mērķim, jo atkarībā no piemērojamajām tiesībām personas darbības, kas ir veiktas dalībvalstī, kura nav tā, kuras tiesā tika celta prasība, varētu vai arī nevarētu tikt kvalificētas par tādām, kuru dēļ ir ticis nodarīts kaitējums, lai piešķirtu jurisdikciju saskaņā ar Regulas Nr. 44/2001 5. panta 3. punktu. Šāds risinājums neļautu atbildētājam pienācīgi paredzēt tiesu, kurā pret viņu varētu tikt celta prasība.
- 36 Turklāt tiktāl, ciktāl šis risinājums ļautu pret iespējamo kaitējuma nodarītāju celt prasību tās dalībvalsts tiesā, kuras teritoriālajā jurisdikcijā šī persona nav veikusi kaitējumu izraisošās darbības, tas pārsniegtu minētajā regulā skaidri paredzētos gadījumus un līdz ar to būtu pretrunā šīs regulas sistēmai un mērķim.
- 37 Tam esot precizētam, ir jāatgādina, ka tiesas, kuras teritoriālajā jurisdikcijā apgalvotā vainīgā persona pati nav veikusi nekādas darbības, nespēja noteikt savu jurisdikciju, pamatojoties uz darbības, kuras rezultātā tika nodarīts kaitējums, īstenošanas vietu, nekādā veidā neietekmē negatīvi Regulas Nr. 44/2001 5. panta 1. punktā paredzēto jurisdikcijas normu – gan vispārējo, gan īpašo – piemērošanu.
- 38 Protams, ka pret personu, kura ir nodarījusi kaitējumu, vienmēr var celt prasību saskaņā ar šīs regulas 5. panta 3. punktu tajā tiesā, kuras teritoriālajā jurisdikcijā tā veica savas darbības, vai, pretējā gadījumā, saskaņā ar vispārējo normu – viņas domicila valsts tiesā.
- 39 Turklāt kā ģenerāladvokāts norādīja secinājumu 53. punktā, jurisdikcijas noteikšana, lai izskatītu strīdu, kurā prasība ir celta pret personu, kas nav veikusi savas darbības tās tiesas teritoriālajā jurisdikcijā, kurā ir celta prasība, tomēr ir iespējama saskaņā ar Regulas Nr. 44/2001 6. panta 1. punktu, ciktāl ir izpildīti šajā normā paredzētie nosacījumi, it īpaši nosacījums par saiknes pastāvēšanu.
- 40 No iepriekš minētā izriet, ka tādos apstākļos, kādi ir pamatlietā, kur tikai pret vienu personu no vairākiem iespējamajiem līdzdalībniekiem apgalvotā kaitējuma nodarīšanā ir celta prasība tiesā, kuras teritoriālajā jurisdikcijā šī persona nav veikusi nekādas darbības, Regulas Nr. 44/2001 5. panta 3. punkta autonoma interpretācija atbilstoši tās mērķiem un sistēmai nepieļauj, ka notikums, kura dēļ ir radies kaitējums, tiek uzskatīts par tādu, kas ir norisinājies šīs tiesas teritoriālajā jurisdikcijā.

- 41 Līdz ar to uz uzdoto jautājumu ir jāatbild, ka Regulas Nr. 44/2001 5. panta 3. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tas neļauj noteikt, pamatojoties uz notikumu, kura dēļ ir radies kaitējums un kura izdarīšanā tiek vainots viens no līdzdalībniekiem, kurš nav lietas dalībnieks, jurisdikciju attiecībā pret citu iespējamo līdzdalībnieku minētā kaitējuma nodarīšanā, kurš savas darbības nav veicis tiesas, kura izskata lietu, teritoriālajā jurisdikcijā.

Par tiesāšanās izdevumiem

- 42 Attiecībā uz lietas dalībniekiem šī tiesvedība ir stadija procesā, kuru izskata iesniedzējtiesa, un tā lemj par tiesāšanās izdevumiem. Tiesāšanās izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, un kas nav minēto lietas dalībnieku tiesāšanās izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (pirmā palāta) nospriež:

Padomes 2000. gada 22. decembra Regulas (EK) Nr. 44/2001 par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komercietās 5. panta 3. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tas neļauj noteikt, pamatojoties uz notikumu, kura dēļ ir radies kaitējums un kura izdarīšanā tiek vainots viens no līdzdalībniekiem, kurš nav lietas dalībnieks, jurisdikciju attiecībā pret citu iespējamo līdzdalībnieku minētā kaitējuma nodarīšanā, kurš savas darbības nav veicis tiesas, kura izskata lietu, teritoriālajā jurisdikcijā.

[Paraksti]